

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 653/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету осумњиченог Н.Н., због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осумњиченог Н.Н., адв. Д.С., поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт 2472/14 од 26.02.2016. године и Основног суда у Врању Кв 83/16 од 01.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог Н.Н., адв. Д.С. поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт 2472/14 од 26.02.2016. године и Основног суда у Врању Кв 83/16 од 01.04.2016. године и предмет враћа Основном јавном тужиоцу у Врању на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Врању Кт 2472/14 од 26.02.2016. године одбијен је захтев за исплату нужних издатака и награде адвоката Д.С. и то као изабраног браниоца осумњиченог Н.Н., због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. КЗ на име накнаде нужних издатака и награде адвокату по АТ а према евиденцији у списима предмета као неоснован.

Решењем Основног суда у Врању Кв 83/16 од 01.04.2016. године одбијена је жалба браниоца осумњиченог Н.Н., адв. Д.С. изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт 2472/14 од 26.02.2016. године као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осумњиченог Н.Н., адв. Д.С. због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца осумњиченог, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног јавног тужиоца у Врању Кт 2472/14 од 08.02.2016. године одбачена кривична пријава станара стамбене зграде од 22.01.2014. године поднета против осумњиченог Н.Н. због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. Кривичног законика, јер пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности. Осумњичени Н.Н. ангажовао је у поступку поводом наведене кривичне пријаве адв. Д.С., која је дана 23.02.2016. године поднела захтев за признање трошкова одбране који су настали током предузетих доказних радњи као изабраном браниоцу и то присуства саслушању осумњиченог Н.Н. дана 24.02.2015. године и саслушању сведока дана 15.04.2015. године. Наведени захтев је побијаним првостепеним решењем одбијен као неоснован, а жалба браниоца осумњиченог против наведеног решења је одбијена са образложењем да у конкретном случају кривични поступак није покренут у смислу члана 7. ЗКП, због чега осумњичени нема право на накнаду трошкова из члана 261. ЗКП.

Изнети закључци у побијаним решењима не могу се прихватити из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП, који члан регулише значење израза употребљених у том законнику, изразом „поступак“ прописан је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени овог суда не могу се прихватити закључци првостепеног и другостепеног решења да осумњиченом не припадају трошкови поступка, јер у конкретном случају кривични поступак није ни покренут у смислу члана 7. ЗКП, управо из разлога јер је одредба члана 261. став 1. ЗКП, који члан регулише трошкове кривичног поступка и прописује да су то издаци учињени поводом „поступка“, дакле и предистражног и кривичног поступка (члан 2. став 1. тачка 14) ЗКП).

При томе, по налажењу Врховног касационог суда правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве се може поистоветити са правним

дејством који обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда у побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, јер како је у конкретном случају у поступку поводом кривичне пријаве (предистражном поступку) осумњичени Н.Н. имао трошкове на име ангажовања браниоца, те како је кривична пријава против њега решењем Основног јавног тужиоца у Врању одбачена, то захтев за накнаду предметних трошкова, браниоца осумњиченог није могао да буде одбијен из разлога наведених у побијаним решењима.

Са изнетих разлога, побијана решења су морала бити укинута и предмет враћен Основном јавном тужиоцу у Врању на поновно одлучивање.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.